

6^ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

ΤΑΞΗ Δ΄

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΑΣΚΑΛΑ: ΣΑΡΑΓΚΑΝΙΔΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: ΖΩΓΡΑΦΙΖΩ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΣΤΙΧΟΥΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ
ΤΟΥ ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ <Εικαστικό προϊόν και παράθεση στίχων>

ΕΙΔΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

ΟΝΟΜΑΤΑ ΜΑΘΗΤΩΝ: Γκαρούλι Σουλβάνα

Δροσοπαναγιώτης Δημοσθένης

Ζέρβας Δημήτριος

Καραμούζα Αναστασία

Κόντου βασιλική

Κορδοπάτη Κλεοπάτρα

Ντόβα Αλεξάνδρα

Σταμάτης Χρήστος

Τριπολίδης Νεκτάριος

“ΑΚΟΥΣΑΜΕ ΤΗΣ ΓΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΡΔΙΟΧΤΥΠΙ”

«Ακούσαμε της γης το μέγα καρδιοχτύπι[...]
κι όλο γλυκανασαίνουνε τ’ Απρίλη οι κήποι[...]
και τρίζει μια φωτιά που κόσμους θα χαλάει[...]
κι έλα να ταιριάσουμε τα δύο στοιχεία[...]
τη δύναμή σου εσύ με τη δική μας χάρη.»

Τότε ο Κωστής Παλαμάς καλούσε τη γη να του δώσει τη δύναμη που χρειαζόταν για να τη συνδυάσει με τη «δική του χάρη», ώστε ν’ ακούσουμε με ωραίο ήχο κι όμορφο, καλοσχεδιασμένο στίχο «της γης το μέγα καρδιοχτύπι».

Και η γη μάλλον τον άκουσε. Διαφορετικά οι σίχοι του δε θα ήταν τόσο αρμονικά συνδεδεμένοι με το περιβάλλον.

Και τώρα φτάσαμε σε τούτο τον Απρίλη, που «γλυκανασαίνουν οι κήποι» και «τρίζουν οι φωτιές» των μαθητών μας. Έτσι αυτοί άδραξαν τούτη την ευκαιρία.

Άκουσαν «το κάλεσμα του ποιητή». Τον θυμήθηκαν, τον διάβασαν λίγο, ευαισθητοποιήθηκαν μέσα απ’ τους σίχους του.

Ήρθαμε σ’ επαφή με αρκετά ποιήματα Κ. Παλαμά. Τα διαβάσαμε, τα ξαναδιαβάσαμε –πολλές φορές- γιατί οι σκέψεις του βαθιές, ονειροπόλες κι «έντεχνα» ρεαλιστικές.

Προσπαθήσαμε να τους απλοποιήσαμε, να τα «κατεβάσουμε» στα δικά μας μέτρα. Ν’ ακούσουμε τις σκέψεις του και τους στοχασμούς του. Δυσκολευτήκαμε αρκετά, είν’ η αλήθεια.

Εκεί όμως που μπορέσαμε να προσεγγίσουμε τον παλαμαϊκό λόγο, ήταν όταν αυτός «άκουγε της γης το καρδιοχτύπι». Τότε συγχρονιζόταν κάπως και το δικό μας καρδιοχτύπι. Καταφέρναμε λίγο να καταλάβουμε την έμπνευση που αντλούσε ο ποιητής από το περιβάλλον του, με ό,τι σημαίνει η λέξη «περιβάλλον: άνθρωπος, φύση, πολιτισμός...»

Έτσι κι εμείς «ποτιστήκαμε» από τον τρόπο που προσέγγιζε αυτή την ευαισθησία του. Μας ευαισθητοποίησε με τον τρόπο του, μας έκανε ν’ ακούσουμε τους ήχους που έφταναν στα δικά του αυτιά.

Αυτούς τους ήχους λοιπόν καταφέραμε, όχι να τους μελοποιήσουμε, αλλά να τους αποτυπώσουμε στις ζωγραφιές μας.

Χαρήκαμε που μας «κινητοποίησε» να τον γνωρίσουμε καλύτερα, που μας αποκάλυψε την ομορφιά γύρω μας με τα δικά του μάτια.

Τέλος νιώθουμε ιδιαίτερη ικανοποίηση που «υποψιαστήκαμε» ότι το *Περιβάλλον...* ήταν ίσως ο κεντρικός *πυρήνας* του *Παλαμαϊκού* έργου.

Και φυσικά συνειδητοποιούμε ότι, όπως μας καλεί ο εθνικός μας ποιητής, έτσι πρέπει κι εμείς να πράξουμε: Ν' ακούσουμε της γης το μέγα καρδιοχτύπι.

Να την αγαπήσουμε, να την προσέξουμε, γιατί όπως ποιητικά μας λέει:

«Ό, τι δεν αγαπούμε, δεν υπάρχει.»

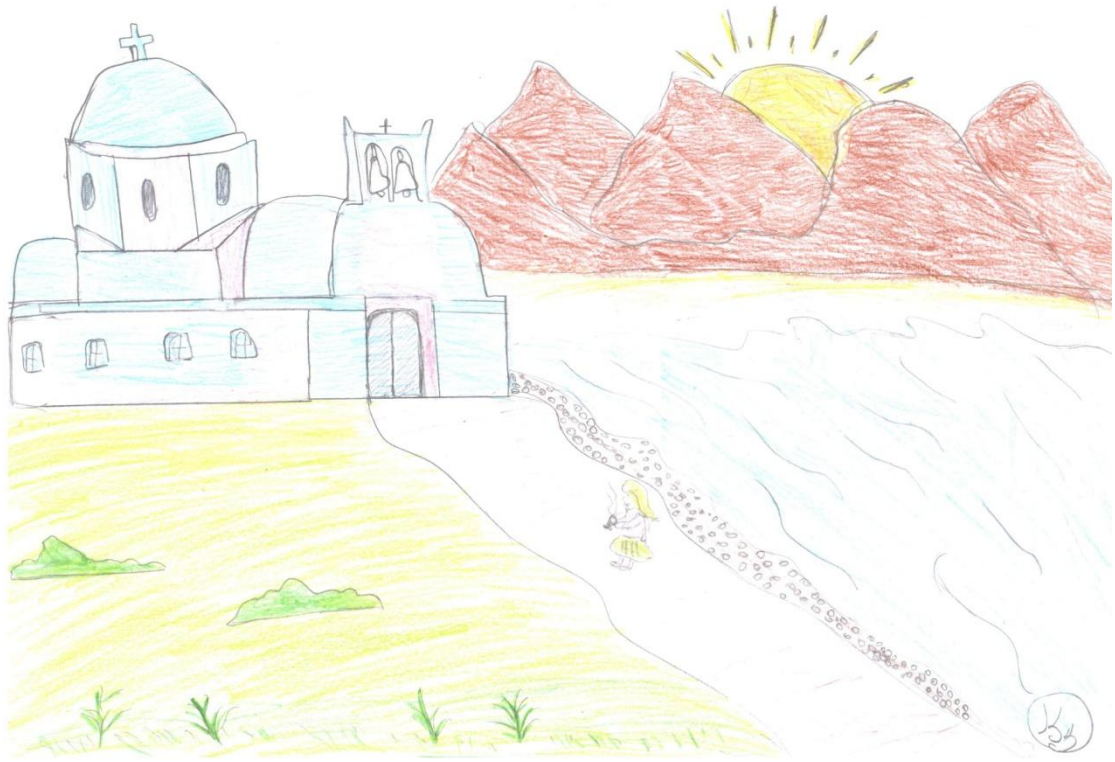
(Από το ποίημα «Δεν ξέρω εγώ»)

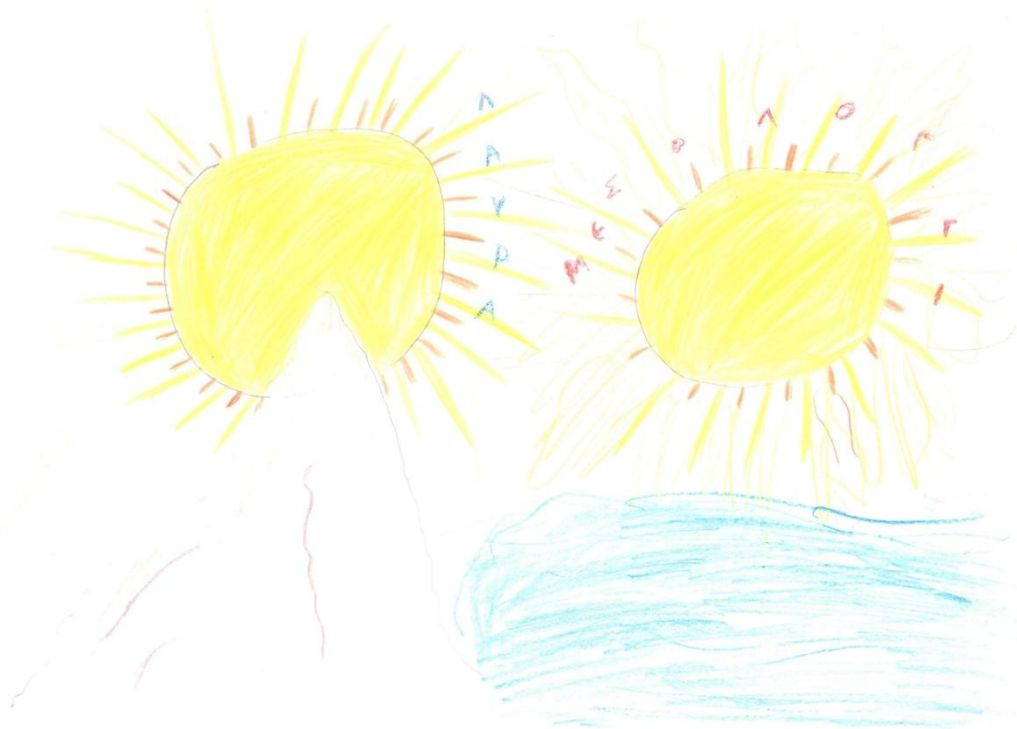
Στίχοι που αφόρμισαν τους μαθητές να ζωγραφίσουν:

1. Το ποίημα «Χριστούγεννα»
2. Τι ποίημα «Λαύρα και Μεσολόγγι»
3. Στίχοι «Από τη φλογέρα του Βασιλιά»
4. Στίχοι «Πατρίδες»
5. Το ποίημα «Στη γυναίκα μου»
6. Το ποίημα «Το σπίτι μας»
7. Το ποίημα «Η λίμνη του Μεσολογγίου»
8. Στίχοι από «Ασάλευτη ζωή»

«Του λιβανιού οι αχνάδες,
Ανάψαν οι λαμπάδες
Κι αστράψαν οι εκκλησιές
Την πρώτη ρηγοπούλα,
Καλόστο προς το βράδιασμα
Το γαληνό ακρογιάλι...»

«Μαγιάτικα κεράσια
Ροδίζουνε και στολίζουνε
Δροσιά και γλύκα. Ω πόσο!
Πεινώ και πάω ν' απλώσω
Τα χέρια προς αυτά.»





Δημοθένης
Δροσολαγιάδης



Νεκτάριος
Τριπολιδης

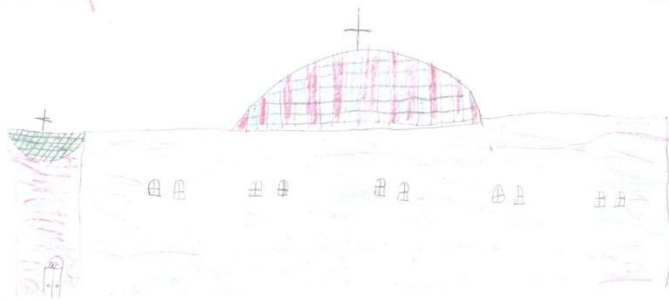


Айсаһаһа-һаһа 20 000 200 100 000 100









A. Z. ANA



Μεσογεία

July 17th 2010 Day

Δημοθένης
Δροσολαζαίου



Δημοθένης
Δροσολαζαίου

